

gøres et meget skarpt Skel mellem Gæstgiveri og Beværtning. Det er to meget forskellige Næringer, og det har stor Betydning for Befolkningen, om der er den ene eller den anden Slags af disse Næringer. Hvis alle Gæstgiverier skulde have Beværtningsbevilling, paaførte man dem, der bo umiddelbart ved Stationen, en Ulempe, som der ingen Grund er til. Jeg har som sagt Betænkelighed ved at forlange, at Bevillinger baade til Beværtning og Gæstgiveri kun maa gives paa 5 Aar. Beværtningslokaler kunne laves om til Butikker eller Beboelseslejligheder, men til et Gæstgiveri skal man have hele Bygninger; der skal være Stald og Værelser for de rejsende o. s. v. Hvis Gæstgiveriet da nedlægges, kunne de til Gæstgiveriet benyttede Bygninger ikke bruges til hvad som helst. Man maa derfor have Opmærksomheden henvendt paa under Sagens fremtidige Gang, at der med Rette kan gøres nogen Forskel paa Gæstgiveri og Beværtning.

I øvrigt er jeg enig i, at man skal stille Købstad og Land lige i saa stor Udstrækning som muligt. De Betænkeligheder, som mange ærede Medlemmer, og ogsaa jeg, tidligere have haft med Hensyn til de af Folketinget tidligere vedtagne Erstatningsregler, svinde i høj Grad, naar man stiller Købstæder og Landet lige. Tidligere bleve Bevillinger i Byerne givne paa Livstid, og man kunde ikke faa en Beværtning nedlagt uden at give Ejeren Erstatning. Naar Bevillingen nu kun gives paa 5 Aar, kan der næsten aldrig være Tale om Erstatning. Erstatningsreglerne vare tidligere ogsaa ens, men de fik kun Betydning for Byerne, ikke for Landet. Naar en Bevilling nu kun kan faas paa 5 Aar, baade i Byerne og paa Landet, blive Erstatningsreglerne ens. Der er ikke Tale om at favorisere hverken By eller Land paa nogen som helst Maade. Hvis denne Regel om de 5 Aar skulde blive gennemført, er der ingen Sandsynlighed for, at der nogen Sinde vil blive Tale om Erstatning. Man vil ikke forlange Beværtningerne nedlagte inden de 5 Aars Udløb, naar man kan nedlægge dem uden Erstatning efter den Tid baade i By og paa Land. I øvrigt vil jeg om Erstatningen sige, at jeg tror, det bliver nødvendigt at gøre noget mere Forskel, end der her er foreslaaet, mellem de bestaaende Gæst-

giverier — Beværtningerne har jeg som sagt ikke saa megen Sympati med — og de nyoprettede, det vil sige dem, der oprettes, efter at en saadan Lov er vedtagen. Disse sidste ville — det tror jeg, det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen) nævnede —, naar de beholde Bevillingen i det Antal Aar, hvorfor den bliver givet, ikke have Krav paa at faa nogen Erstatning, men det stiller sig anderledes for dem, der med Rette gik ud fra, at de kunde beholde den Bevilling, de fik, for Livstid. Jeg skal ikke nægte, at der i min Praksis har været enkelte Tilfælde, hvor det har gjort mig ondt, at der i Virkeligheden blev stemt ikke saa meget om, hvorvidt den paagældende Kro eller det paagældende Gæstgiveri skulde vedblive at bestaa, men lige saa meget om, hvad den Enke eller de Børn, som paa den Maade gik tabt af en ikke ringe Del af den Sum, som den paagældende afdøde Forsørger havde sat i den Ejendom, skulde betale for at komme af med den Beværtning eller den Kro. Beboerne vare maaske fuldt ud berettigede til at faa vedkommende Kro nedlagt, men den paagældende Enke og Børnene have i Virkeligheden maattet betale det derved, at den paagældende Ejendom falder saa meget i Værdi, at de enten ingenting faa eller maaske oven i Købet komme paa Fattigvæsenet, fordi der ikke kan sælges med Udsigt til at faa den Bevilling, som — det kan jo ikke nægtes — giver en betydelig større Fortjeneste end en Afholdsbevilling.

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning om de Ændringsforslag, der ere stillede vedrørende Retten til Handel med Spiritus. I og for sig har jeg heller ikke der noget imod, at en Bevilling eller et Borgerskab til at handle med spirituøse Drikke kun gælder for et vist Aaremaal. Jeg tror ikke, der er noget som helst at sige dertil, jeg har i hvert Fald ingen Betænkeligheder ved det, men det kunde dog være, at man ogsaa der skal være en Smule forsigtig overfor dem, der allerede have en saadan Bevilling, og navnlig huske paa, at de, der nu have den, maaske gennem saadanne Bestemmelser kunne faa et vist Monopol paa at være de eneste paa Stedet, der have Udsalg, idet der i Almindelighed i Befolkningen — og det er der kun godt at sige om — er en vis Ulyst til at gribe ind i hidtil med Rette bestaaende